

- delegeeritud määruse artikli 4 lõige 2, artiklid 5, 6, 7 ja 20 ning I lisa;
- rakendusmääruse artikkel 4;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-391/22, *Société générale jt vs. SRB* esitatud väidetega.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).
- (²) Nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1).
- (³) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastusesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

5. juulil 2022. aastal esitatud hagi – *Dexia Crédit Local versus SRB*

(Kohtuasi T-411/12)

(2022/C 311/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Dexia Crédit Local (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid H. Gilliams ja J.-M. Gollier)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 11. aprilli 2022. aasta otsus nr SRB/ES/2022/18 ühtse kriisilahendusfondi 2022. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta;
- mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et tehtud otsusega on rikutud määruse nr 806/2014 (¹) artikli 69 lõiget 2, sest selle otsusega on 2022. aasta sihttasemeks kehtestatud üks kaheksandik 1,6 %-st tagatud hoiustest ühtses kriisilahenduskorras osalevates liikmesriikides.
2. Teine väide, et delegeeritud määrus nr 2015/63 (²) on õigusvastane:
 - proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu, sest ühtse kriisilahendusfondi *ex ante* osamaksete arvutamine ei vasta esiteks määruse nr 806/2014 eesmärkidele, ei võta teiseks arvesse asjaolu, et hageja on riikliku tagatisega likvideeritav krediitiasutus, mille puhul ei saa põhimõtteliselt kunagi pöörduda ühtse kriisilahendusfondi poole, ning muudab kolmandaks tema kriisilahenduse kallimaks;
 - võrdse kohtemise põhimõtte rikkumise tõttu, sest see kohtleb ühtmoodi riikliku tagatisega likvideeritavaid asutusi ja tegutsevaid asutusi.
3. Kolmas väide, mis on esitatud teise võimalusena, et SRB on rikkunud proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet samadel põhjustel, mis on esitatud teises väites, sest SRB ei järginud neid põhimõtteid, kui ta kohaldas hageja suhtes delegeeritud määruse nr 2015/63 sätteid ilma kohandamata.

4. Neljas väide, et määruse nr 806/2014 artiklitel 5, 69 ja 70 puudub õiguslik alus, sest need võeti vastu ELTL artikli 114 alusel, kuigi need ei käsitle õigusaktide ühtlustamist.
5. Viies väide, et määruse nr 806/2014 artiklitel 5, 69 ja 70 puudub õiguslik alus, sest need võeti vastu ELTL artikli 114 alusel, kuigi need on maksusätted.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).
- (²) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

7. juulil 2022 esitatud hagi – BNP Paribas versus SRB

(Kohtuasi T-420/22)

(2022/C 311/29)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BNP Paribas (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- ELTL artikli 263 alusel tühistada 11. aprilli 2022. aasta otsus nr SRB/ES/2022/18 ühtse kriisilahendusfondi 2022. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta osas, milles see puudutab hagejat;
- ELTL artikli 277 alusel jätta kohaldamata ühtse kriisilahenduskorra määruse (¹), rakendusmääruse (²) ja delegeeritud määruse (³) järgmised sätted:
 - kriisilahenduskorra määruse artikli 69 lõiked 1 ja 2, artikli 70 lõige 1 ja lõike 2 punktid a ja b;
 - delegeeritud määruse artikli 4 lõige 2, artiklid 5, 6, 7 ja 20 ning I lisa;
 - rakendusmääruse artikkel 4;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-391/22, *Société générale jt vs. SRB* esitatud väidetega.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

(²) Nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1).

(³) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).